

Marco Minnemann bij *The Aristocrats*

Marco Minnemann is het soort drummer waar we een enorme bewondering voor hebben en tegelijkertijd moedeloos van worden. Wie hem ziet spelen, moet zich bedwingen om niet direct z'n drumsticks aan de wilgen te hangen. Zo fenomenaal goed als Minnemann word je toch nooit. Zelf moet de immer enthousiaste en goedgehumeurde drummer erom lachen. 'Ik doe gewoon wat ik doe, maar altijd wel met volle inzet en passie. Dat zou ik jonge drummers ook willen adviseren: geef alles wat je hebt, dan kom je het verst.'

tekst: Han Neijenhuis

'We proberen elkaar en ons publiek te verrassen. Dat is het leukste wat er is.'

Lutte seconden voordat hij inlogt op de Zoom-sessie met Slagwerkkrant heeft Marco Minnemann een drum(video) track afgerond en doorgestuurd naar zijn maatje Randy McStine, die hij kent van onder meer zijn werk met progheld Steven Wilson. 'Ik heb werkelijk net op Send gedrukt en nu zit ik hier met jou', lacht Minnemann.

De drummer zit in zijn studio onder zijn woning in Lake Elsinore (honderd kilometer ten zuidoosten van Los Angeles). Minnemann woont er in z'n eentje, heeft het hele drumrijk voor zichzelf. En de tijd ook. Het is 12 uur in de middag aan de Amerikaanse westkust. Minnemann heeft alweer hard gewerkt. 'Ik hoef met niemand rekening te houden en kan werken wanneer ik wil. Ik zit veel in mijn

studio tracks en albums in te spelen. Maar ik ga er ook graag even uit, als ik daar zin in heb. Ik ben een tevreden en blij mens.'

Avontuur

En ja, ook in tijden van pandemie en lockdowns dus. Want ook Marco Minnemann zit al meer dan een jaar thuis. Geen gigs, geen tours, geen bandrepetities. O zeker, hij heeft veel zin om weer het podium op te gaan. Met name dan met gitarist Guthrie Govan en bassist Bryan Beller, met wie hij het experimentele rocktrio *The Aristocrats* vormt en waarvan eerder dit jaar het album *Freeze! Live in Europe 2020* verscheen. 'Spelen met *The Aristocrats* is heerlijk, iedere avond weer een avontuur. Natuurlijk mis ik dat. Maar tegelijk

vind ik het eerlijk gezegd ook wel heerlijk om even niet onderweg te zijn. Reizen, vliegvelden, tourbussen, wachten; het hoort erbij en ik wil helemaal niet klagen, maar dat deel van het muzikantenleven mis ik een stuk minder.'

En weer die aanstekelijke lach. We hoeven ons duidelijk geen zorgen te maken over Minnemann in coronatijd. 'Ik heb werk genoeg. Nadat ik vorig voorjaar online bekend maakte dat ik beschikbaar ben om tracks of hele albums in te spelen, heb ik heel veel opdrachten binnengekregen. Ik werk dus veel, maar zorg ook voor genoeg ontspanning. Hier in Californië hebben we niet zo veel van de lockdown gemerkt als bij jullie. Winkels waren open, terrassen ook. Ik ben voorzichtig, maar drink wel regelmatig een wijntje

ergens op een terras in de zon. Vaak met mijn buurman Vinny Appice.'

*En ondertussen hebben jullie met *The Aristocrats* toch maar een live-plaat uitgebracht?*

'In februari vorig jaar, net voor de lockdown, hebben we een aantal Spaanse shows opgenomen. We waren zeer aangenaam verrast door het resultaat, zowel de sound als ons spel. Vaak als je gigs terugluistert, hoor je allemaal dingetjes. Foutjes, dat het net niet lekker lockt als band, of andere missers. Maar hier klopt het gewoon. We klinken hecht en strak, je hoort dat we een geoliede machine waren, na zolang touren. En het plezier spat eraf. Dus ja, uitbrengen dan maar, haha!'

*De muziek van *The Aristocrats* gaat werkelijk alle kanten op. Hoe ontstaan jullie songs?*

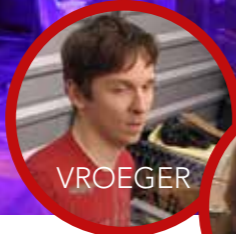
'Je zou denken dat het veel op improvisatie berust, maar dat is helemaal niet zo. Onze songs zijn juist erg doordacht. We componeren allemaal; ik doe dat thuis op een gitaar. Interessante stukjes plak ik aan elkaar tot ze een geheel vormen. Ik maak er een drum-track bij en stuur het naar Guthrie en Bryan, die er hun partij aan toevoegen. Pas nadat we een aantal stukken hebben liggen komen we bij elkaar en gaan ze als band uitwerken. Vooral zijn het dus songs met heel vaste structuren, maar daarbinnen wel ruimte voor improvisaties en solo's. Dat houdt het interessant en leuk om te doen. En daardoor is geen enkele *Aristocrats*-gig hetzelfde.'

En jullie hebben enorm veel plezier op het podium!

'Zeker. Dat is heel belangrijk. We zijn alle drie muzikanten die kunnen improviseren en jammen, dat houdt ons fris en scherp. Geen routine, dat is funest voor ons. We proberen elkaar en ons publiek te verrassen. Dat is het leukste wat er is.'

Notenlezer

Minnemann is zoals gezegd druk druk druk. *The Aristocrats* mag op dit moment dan zijn belangrijkste project zijn, hij doet daarnaast veel sessiewerk, zowel live als in de studio. De lijst albums die hij heeft ingespeeld is enorm; die van muzikanten met wie hij werkt of heeft gewerkt evenzo. Denk aan Steven Wilson, >>

VROEGER

NU

Joe Satriani, Paul Gilbert, Kreator, Mike Keneally, Jordan Rudess en Alex Lifeson. Vaak ook niet de meest eenvoudige muziek. Vraag is hoe hij al die songs en structuren in zijn hoofd krijgt.

‘Dat lijkt ingewikkelder dan het is. Kijk, op dit moment speel ik veel albums thuis in. Ik doe dan geen dingen door elkaar, concentreer me op één project en neem de tijd. Bovendien ben ik een goede notenlezer, dat helpt ook nog wel eens. Maar als ik tour, met The Aristocrats bijvoorbeeld, dan doe ik niet te veel eraan, hooguit drie, vier albums per jaar. Dus het lukt me heel goed om me te focussen op één project.’

En neem je dan ook nog tijd om te repeteren? ‘Eerlijk? Nee, haha. Ik ga zelden zitten om

‘Haha, wat nou ouder? Kijk naar mijn haar. Dat is nog nooit zo lang geweest

iets te oefenen. Ik werk zo veel, dat is eigenlijk hetzelfde als repeteren en in vorm blijven. Dat is namelijk ook heel belangrijk, fit zijn. Natuurlijk, een live-gig van twee uur spelen is iets anders dan een studioklus, veel intensiever, maar ik weet zeker dat ik er sta als het touren weer begint. Geen probleem.’

En je leeftijd? Je bent net 50 geworden, speelt dat een rol?

Weer die harde lach: ‘Haha, wat nou ouder? Kijk naar mijn haar. Dat is nog nooit zo lang geweest. Een lockdown-kapsel, haha. Maar zonder gekheid, nee, ik merk niet dat ik ouder word. Ik denk simpelweg dat het belangrijk is dat je bezig blijft, dat je je spieren blijft trainen, dan is het geen probleem. Er zijn zo veel oudere drummers die nog steeds geweldig klinken. Dus daar ben ik niet bang voor.’

Maar zijn er in je spel geen dingen die je kunt verbeteren?

Heel even valt Minnemann stil. ‘Eh.... Weet je, speltechnisch gezien ben ik redelijk zelfverzekerd. Natuurlijk kunnen er altijd dingen beter – de ene track lukt beter dan de

andere – maar als ik aan vooruitgang denk, dan gaat het tegenwoordig niet meer zozeer om techniek, maar meer om sound en dynamiek. Ik schrijf veel muziek op gitaar en in mijn hoofd ben ik dan al bezig met sound en feel van de drumpartij. Hoe meer ik bewust ben van de juiste sound en de juiste noten op het juiste moment, hoe beter ik word als muzikant. Dat vind ik in dit stadium belangrijker dan paradiddles repeteren. In de track die ik net heb afgerond, zat trouwens een lastig paradiddlepatroon. Dus onbewust heb ik die al geoeffend vandaag.’

En wat bedoel je dan met sound?

‘Naarmate ik ouder word, krijg ik steeds een duidelijker beeld hoe ik wil klinken. Zowel mijn drumsound als mijn manier van spelen. Dat is wat ik bedoel met dynamiek en de juiste noten. Muzikaliteit moet voorop staan. Ik hoor wel eens oude opnamen terug en dan vraag ik me af waarom ik een bepaald patroon speelde of waarom de drums die foute sound had. Het is een kwestie van jarenlange ervaring en heel veel spelen, dat je steeds beter weet hoe je wilt klinken. Zie het als oude gerijpte wijn, die smaakt vaak veel beter dan nieuwe wijn. Dus toch mooi dat ik ouder word, haha.’

Maar hoe wil Marco Minnemann anno 2021 dan klinken?

‘Kijk, ik ben een soort van allround drummer. Ik heb niet veel met country, dat zul je

‘Als ik aan vooruitgang denk, gaat het tegenwoordig meer om sound en dynamiek’

me niet snel horen spelen. Maar verder doe ik alles, van jazz tot harde metal. Maar ik ben me steeds meer gaan realiseren wat mijn roots zijn. Waar ik vroeger naar luisterde. En dat is rock, ik ben in de basis een rockguy. Dus ik kies voor een volle rocksound, die past in alles wat ik doe. Ik gebruik tegenwoordig grotere maten: een 24” kick en 16” en 18” floors. En ik prefereer een houten 6½” snare. Een felle, maar tegelijkertijd warme sound, vanwege de houten ketel. De vette kick is de low end en de snare is de respons daarop.’

En dan rechts van de 10” en 12” racktoms altijd die 8”. Waarom die ongebruikelijke plek?

‘Goede vraag. Ik ben gewoon heel gewend geraakt aan deze opstelling. Voor de fills gebruik ik liefst de wat grotere toms. De 8” zie ik als een extra instrument voor coole patterns en zo. Ik gebruik die tom meer als een soort percussie-instrument.’

Hoe ben je eigenlijk met drums in aanraking gekomen?

‘Mijn vader nam me als jongetje mee naar de repetitie van een band bij ons in Hannover, waar ik vandaan kom. Ik ben toen achter de drumkit gekropen en speelde een rockliedje mee. Ik voelde de pulse van de muziek, dat was geweldig. Sindsdien ben ik gaan drummen, maar mijn vader heeft me eerst trouwens nog naar orgelles gestuurd. Hij wilde dat ik ook een harmonie-instrument leerde spelen en dat ik een brede kijk op muziek zou krijgen.

Daar ben ik hem nog steeds dankbaar voor.’

En drumles?

‘Een beetje, maar niet veel. Ik ben vooral uit boeken gaan leren, zoals *Stick Control* van George Lawrence Stone of *The New Breed* van Gary Chester. Daarnaast ging ik meespelen met albums. Meteen een goede manier om te voelen hoe bands werken. Led Zeppelin natuurlijk. *Houses Of The Holy* was het eerste album dat ik hoorde. En jong als ik was, hoorde ik toch gelijk hoe geweldig die mannen konden spelen. Daarna kwamen anderen: The Police bijvoorbeeld, Miles Davis, Prince en Frank Zappa... Man, wat geweldig allemaal.’

Wat zou je jonge drummers willen meegeven?

‘Volg je hart en je passie. Als je echt wat wilt bereiken, ga er dan met volle inzet tegenaan. Speel, oefen, verdiep je in muziek en doe wat goed voelt. Heb zelfvertrouwen en laat je niet afleiden door kritiek en negativiteit. Geef alles wat je hebt. Het klinkt allemaal eenvoudig, maar dat is het niet altijd. Het is een kwestie van hard werken en tegenslagen kunnen verwerken. Tegelijkertijd is het ‘t mooiste wat je kunt doen.’ ■

Ode aan Neil

Marco Minnemann is een goede bekende van de mannen van Rush. Gitarist Alex Lifeson speelt op twee van Minnemann’s soloalbums.

‘Geweldig om met Alex te werken. Ik weet nog die eerste gitaarpartij, die hij me stuurde. Ik zette hem op en hoorde die typische Lifeson-sound uit mijn speakers knallen. Man, dat is de *holy grail*; wat een geweldig gevoel, wat een eer. En wat een leuke kerel ook, trouwens.’

Datzelfde zegt Minnemann over Rush-drummer Neil Peart, die in januari 2020 overleed. Dat was een week voordat The Aristocrats begonnen aan de tweede deel van hun Europese tour. Marco Minnemann speelde zijn solo vanaf

dat moment in de geest van Peart, onder meer met een stukje uit de Rush-klassieker *Tom Sawyer*.

‘Echt als ode aan Neil, een geweldige drummer, die ons allemaal heeft beïnvloed. Ik heb het geluk gehad dat ik hem vaak heb ontmoet. Een heel vriendelijke man, humor, mooie verhalen. En niet te vergeten een fantastisch tekstschrijver. Ook dat maakte Rush een bijzondere band.’

Minnemann heeft nog steeds veel contact met Alex Lifeson, ook kent hij bassist-zanger Geddy Lee goed. Op de suggestie dat Lifeson en Minnemann samen gaan touren en dan Lee als bassist meenemen, wordt weer hard gelachen. ‘Daar is

me al heel vaak naar gevraagd. Man, dat zou wat zijn. Geweldig. Maar wat een opgave ook... Neil Peart vervangen, niet alleen vanwege zijn spel, maar ook vanwege

de fantastische chemie, de drie-eenheid die Rush was. Dus ja, het zou een enorme eer zijn, ik zou het aanbod niet weigeren. Maar nee, ik zie dat niet gebeuren.’

LEES, KIJK EN LUISTER VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO - Minnemann solo @UK Drum Show 2019 The Aristocrats - Sweaty Knockers live The Aristocrats @Visioninmusica 2020 (interview en live)

PLUS extra interviewfragment over auditie bij Dream Theater

SPOTIFY mooie updated Spotify Playlist met albums waarop Minnemann excelleert

slagwerkkant.nl/swkplus